गोपालकस्य आगमनं प्रतीक्षेथां युवाम् इह,
तेन एव सह पश्चाच् च कौशाम्बीम् आगमिष्यथः । 9
इत्य् उक्त्वा स्थापयामास स तत्र एव महीपतिः
श्वाशुरं तं प्रतीहारं स्वमित्रं च पुलिन्दकं । 10
ततो ऽनुयातो नागेन्द्रैः स्रवद्भिर् मदनिर्झरान्
अनुरागातिरे विन्ध्यप्राग्भारैर् इव जङ्गमैः । 11
तुरङ्गसैन्यसंघातखुराघातसशब्दया
स्तूयमान इव उत्क्रान्तवन्दिसंदर्भया भुवा । 12
नभोविलङ्घिभिः सेनारजोराशिभिर् उद्धतैः
सपक्षभूभृद्उच्छ्वासशङ्कां कुर्वन् शतक्रतोः । 13
स प्रतस्थे ततो देव्या सह वासवदत्तया
स्वपुरीं प्रति राजेन्द्रः प्रातर् एव अपरे ऽहनि । 14
ततश् च दिवसैर् द्वित्रैर् विषयं तम् अवाप्य सः
विशश्राम निशाम् एकां रुमण्वन्मन्दिरे नृपः । 15
अन्येद्युस् तां च कौशाम्बीं चिरात् प्राप्तमहोत्सवः
मार्गोत्सुकोन्मुखजनां प्रविवेश प्रियासखः । 16
तदा च स्त्रीभिर् आरब्धमङ्गलस्नानमण्डना
चिराद् उपगते पत्यौ बभौ नारी इव सा पुरी । 17
ददृशुश् च अत्र पौरास् तं वत्सराजं बधूसखं
प्रशान्तशोकाः, शिखिनः सविद्युतम् इव अम्बुदं । 18

Digitized by Google